

”Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter”

”Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter”

Från Abu Hurayra – må Allah vara nöjd med honom – från Profeten ﷺ, i det han återger från sin Herre, den Upphöjde, att Han sade:

”Vid Min ära: Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter. Om han känner sig trygg från Mig i denna värld, kommer jag att göra honom rädd på Domedagen. Och om han fruktar Mig i denna värld, kommer jag att ge honom trygghet på Domedagen.”

Hadithen återges av Ibn Hibban i *Sahih*, al-Bayhaqi i *Shu‘ab al-Iman*, och den har bedömts som autentisk av al-Hafiz Ibn Hajar i *Mukhtasar Zawa‘id al-Bazzar* och av Shaykh al-Albani i *al-Silsila*.

Dygden i att frukta Allah

Allah befallde Sina tjänare att frukta Honom och gjorde det till ett villkor för tron:

”Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter”

”Det är endast Satan som skrämmer sina anhängare, så frukta dem inte – frukta Mig, om ni är troende.” (*Ål ‘Imran: 175*)

Han prisade de som fruktar Honom:

”De som är fyllda av vördnad inför sin Herre ... de skyndar till det goda och är de främsta i att utföra det.” (*al-Mu’minun: 57-61*)

Och Han klargjorde belöningen:

”För den som fruktar sin Herres ställning finns två trädgårdar.” (*al-Rahman: 46*)

Denna stora hadith visar fruktans höga ställning och dess betydelse. Den är en av de ädlaste stationerna på vägen till Allah och en av de största orsakerna till trygghet på den Stora Skräckens dag.

”Den som fruktar, reser tidigt”

Fruktan är piskan som driver själen mot Allah och det kommande livet. Utan fruktan lutar själen mot bekvämlighet, trygghet och att lämna handlingar i tron att Allahs förlåtelse räcker.

Den som känner sig alltför trygg arbetar inte. Endast den som oroas av fruktan anstränger sig.

Salaf sade:

- ”Fruktan är Allahs piska med vilken Han driver de som flyr från Hans dörr.”
- ”Fruktan lämnar aldrig ett hjärta utan att det förstörs.”
- ”Människor är på vägen så länge fruktan inte lämnar dem. När fruktan försvinner går de vilse.”

”Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter”

De tre måste förenas: kärlek, fruktan och hopp

Tjänaren måste förena tre saker:

- kärlek
- fruktan
- hopp

Hjärtat på sin resa till Allah är som en fågel:

- kärleken är huvudet
- fruktan och hopp är vingarna

Om huvudet och vingarna är hela flyger fågeln väl. Om huvudet skärs av dör den. Om vingarna saknas blir den ett lätt byte.

Att dyrka Allah med endast en av dessa tre är avvikelse:

- **Endast fruktan** → leder till förtvivlan och dålig tanke om Allah (khawarijs väg).
- **Endast hopp** → leder till falsk trygghet och förlitan på förlåtelse (murji'as väg).
- **Endast kärlek** → leder till zandaqa och att lämna plikterna (extrema sufier).

Salaf sade:

”Den som dyrkar Allah med endast kärlek är en zindiq. Den som dyrkar Honom med endast fruktan är en haruri. Den som dyrkar Honom med endast hopp är en murji'. Den som dyrkar Honom med kärlek, fruktan och hopp är en sann monoteist.”

De rekommenderade att **fruktan dominerar i hälsa**, eftersom man då är i handlingens fält. Men när döden närmar sig bör **hoppet dominera**, så att man dör med god tanke om Allah.

”Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter”

Fruktans verklighet och nivåer

Fruktan är inte ett mål i sig, utan ett medel. Den försvinner när det fruktade försvinner – därför finns ingen fruktan i Paradiset.

Det finns:

- lovvärd fruktan
- klandervärd fruktan

Den lovvärda fruktan är den som hindrar från att överträda Allahs gränser.

En vis man sade:

”Den fruktande är inte den som gråter och torkar sina ögon, utan den som lämnar det han fruktar att bli straffad för.”

Fruktan är:

- **obligatorisk** när den driver till att utföra plikter och undvika förbjudet
- **rekommenderad** när den driver till extra handlingar och att undvika det tveksamma
- **förbjuden** när den leder till förtvivlan, sjukdom eller att lämna goda handlingar

Ju mer man känner Allah, desto mer fruktar man Honom

Allah säger:

”Endast de lärda bland Hans tjänare fruktar Allah.” (*Fatir: 28*)

Profeten ﷺ sade:

”Om ni visste det jag vet, skulle ni skratta lite och gråta mycket ...” (Tirmidhi)

"Jag samlar inte två rädslor över Min tjänare, och inte två tryggheter"

När 'Ā'isha frågade om versen:

"De som ger vad de ger medan deras hjärtan är fyllda av fruktan ..."
(*al-Mu'minun: 60*)

och undrade om det gällde de som dricker vin och stjälar, sade Profeten ﷺ:

"Nej, dotter av al-Siddiq. Det är de som fastar, ber och ger allmosor, men fruktar att det inte ska accepteras." (Tirmidhi)

Al-Hasan sade:

"De utförde lydnadshandlingar och ansträngde sig, men fruktade att de skulle avvisas. Den troende förenar godhet och fruktan, medan hycklaren förenar ondska och trygghet."

Exempel på de fruktandes tillstånd

Sahaba och salaf förenade **stort arbete** med **djup fruktan**. Deras berättelser är många:

- **Abu Bakr** sade: "Jag önskar att jag vore ett hårstrå på en troendes sida." Han grät ofta och sade: "Gråt, och om ni inte kan - försök gråta."
- **Omar** föll medvetslös när han hörde vissa verser. Han vårdades i dagar. På hans ansikte fanns två svarta ränder av tårar.
- **Othman** grät vid graven tills hans skägg blev genomblött och sade: "Om jag stod mellan Paradiset och Helvetet och inte visste vart jag skulle, skulle jag hellre vara aska innan jag visste mitt öde."
- **Tamim al-Dari** läste en natt versen: "Tror de som begår onda handlingar att Vi ska göra dem som de som tror och gör gott?" (al-Jathiya: 21) Han upprepade den och grät tills morgonen kom.

Må Allah skänka oss **sann fruktan** i det fördolda och det synliga, och göra våra hjärtan levande med vördnad inför Honom.